

Избáви нáсъ Твóкагш смéщéниѧ и бóлзни ѹже Тáйвola нáмъ прибыкающiя. Дáрь душамъ нашымъ оўмиленiе, и помысламъ нашымъ попечениe, єже на стрáшилии и пра́веднiи твоемъ сдѣлъ испытаниѧ. Пригвозди стрáхъ твоемъ пласти наша, и сўмертвъ суды наша съчила на земли. Да и сбнныи мъвѣблѣи просвѣтимы, зрењиемъ сдѣлъ твойхъ. Тимъ же Твóкагш всакое мечтаниe неподобное, и похоть крѣдн. Возстáви же нáсъ во врѣмѧ молитвы, оуткерждены въ вѣрѣ, и преспѣвальщи въ заповѣдехъ твойхъ: благоволенiемъ и благостию єдинороднагш Сына твоегѡ: съ нимже благословенiи єси, съ пресватымъ, и благимъ, и животворящимъ твоимъ Духомъ, нынѣ, и присн, и во вѣки вѣкѡвъ, амінь.

И аще:

Приидите поклонимся:

и послѣ

Помилуй мѧ Боже, по велицїи милости твоей:
писан въ полночица та.

Господи оуслыши молитвъ мою, и вѣпль мбй къ тебѣ да приидетъ. Не Тврати лица твоегѡ Тв менѧ, въ сънъже аще дѣнь скорблю, приклони ко мнѣ оухо твой: въ онъже аще дѣнь призовъ тѧ, скбрш оуслыши мѧ. Ікш исчезбша йкш дымъ днє мой, и късти молѣ йкш сбшило сосхбшася. Оузвенъ быхъ йкш трава, и изсше сѣрдце мое, йкш забыхъ снѣсти хлѣба мои. Тв гласа возвышилъ могш прилпѣ кость молѣ плести моей. Оуподобихъ неясныи пустынѣй, быхъ йкш ношный вранъ на ныриши. Бдѣхъ и быхъ йкш птица шсблаша ся на здѣ. Весь дѣнь поношанъ